

Egy pártklónozás margójára

VISSZHANG - LXII. évfolyam, 4. szám, 2018. január 26.

Érdekfeszítő cikkel indította az évet az *ÉS*. A feldolgozott – illetve a kibontani kezdett – kisközgazdasági történet eseményei meghaladják a normál befogadó halandó fantáziáját (Zsidai Péter: *Klónkisközgazdák a fideszes butikokon kívül*, 2018/2., jan.12.). Kinek jutna eszébe, hogy egy pártot, amelyet a választópolgárok juttattak az országgyűlésbe, egy semmivel sem indokolt bírói döntéssel megfoszthatnak a törvényes létezésétől? Kinek jutna eszébe, hogy az Antall-kormányt támogató kisközgazdasági harminchatok 1992 augusztusa óta jogilag nem léteztek, hiszen helyüket a Torgyán vezette harmadnyi formáció foglalta el? Kinek jutna eszébe, hogy huszonöt évnek kell eltelnie, hogy a jogaitól törvényellenesen megfosztott párt visszanyerje eredeti jogi státusát?

Ezalatt a huszonöt év alatt sok minden történt. Például Torgyán 1998 és 2002 között a klónozott Kisközgazdapárt nevében koalícióra lépett a Fidesszel és az MDF-fel, sőt a klónozott párt színeiben miniszter és köztársasági elnökjelölt is volt.

Történt ugyanis, hogy 1992 augusztusában egy bírói utasítás következtében a kisközgazdák lajstrom-, ill. nyilvántartási számát 60.861/989-ről, 69.374/1989-re változtatták. Hogy ez miért történt, kinek az utasítására, hogy az utasítás milyen bírósági határozaton, döntésen alapult, huszonöt éve homály fedi. Pedig ennek a változtatásnak, amit nyugodtan nevezhetünk pártklónozásnak, súlyos társadalmi, politikai és pénzügyi vonzatai keletkeztek.

Ennek a bírósági aktusnak kétségbevonhatatlan szerepe volt a történelmi Kisközgazdapárt ellehetetlenítésében. A '92-ben megkezdett munka a vége felé közeledik, hiszen az utolsó aktust, a felszámolás óráit élik a kisközgazdák. Ide az a bírósági döntés juttatta őket, amely minden előzmény nélkül a 69.374/1989-es lajstromszámot létrehozta. Ugyanis azóta minden pártoknak járó költségvetési támogatás a klónpárt számláján landolt. No meg a cikk szerint a klónpárt elnökének és főtájtárának a számláján. Ez a '92 óta hibás bírósági döntés alapján működő, először Torgyán, majd utóbb Hegedűs Péter vezette formáció jelentős tartozást halmozott fel. Most, a tartozás kiegyenlítésére a NAV és minden egyéb hatóság egészen a végrehajtókig, a jogaitól, bevételeitől huszonöt éven keresztül megfosztott, 1989-ben Vörös Vince által 60.861-es számon jegyzett pártot kötelezik.

A kitűnő tényfeltáró cikk néhány további kérdést vet fel. Az első az, kinek állt érdekében, hogy az ügynökmúlttal rendelkező Torgyán, mindennemű törvényes kisközgazdasági döntéssel ellentétben, a bíróság által hamisított kisközgazdasági színekben még hosszú ideig a politika meghatározó szereplője legyen? Az sem elhanyagolható kérdés, hogyan sikerült ezt az érdeket a bíróságon keresztül érvényesíteni. Erre két válasz lehetséges. Vagy hamis adatokkal az ügyben eljáró bírókat valakik negyedszázadon keresztül megtévesztették, vagy egyéb módon, döntéseikben akaratlagosan befolyásolták, azaz kényszerítették őket.

Ezen kérdések megválaszolása elsősorban a bíróság érdeke lenne, mert ennek az ügynek a szennye az egész intézményre ráhull. Azokra a szakmailag kifogástalan, tisztességes bírókra is, akik egész életükben a jogot és az igazságot szolgálták.

Érdekében állna a politika tisztességes szereplőinek is a helyzet tisztázása, hiszen a gyanú mindenkire, aki hallgat az ügyben, rávetül.

És érdekében áll minden magyar állampolgárnak, hogy tudja, lássa, mi folyik a színpalák mögött. Az ügynökök feltárásáig képtelenség megismerni egyes politikai, gazdasági és bírósági döntések hátterét,

okait, azt, hogy kit mivel kényszerítettek bizonyos döntések meghozatalára.

Ha a kispapokat felszámolják, vagy esetleg jelenlegi elnöküket, mint Váradi juhászt egy autó véletlenül elüti, akkor az azt jelenti, hogy a helyzet Magyarországon változatlan. A hatalom, és ezen nem csak a jelenlegi kormányt, hanem az összes cinkost értem, nyugodtan hátra dőlhet. Továbbra is biztonságban van.